12 Δεκεμβρίου 2018

Τρεις 23χρονοι Έλληνες φοιτητές από τη Θεσσαλονίκη έφτιαξαν μηχάνημα που πολεμά τη νόσο του Πάρκινσον

/ Γενικά Θέματα

Η έκρηξη των start-up επιχειρήσεων στην Ελλάδα τα χρόνια αυτά της κρίσης είναι σαν αυτή των airbnb, με τη διαφορά πως οι πρώτες δεν σου δημιουργούν προβλήματα αν θες να νοικιάσεις σπίτι. Αντιθέτως, τις πιο πολλές φορές προσφέρουν καινοτόμες λύσεις σε υπάρχουσες προβληματικές καταστάσεις.

Η ιδέα για μια start up μπορεί να προκύψει οπουδήποτε, στη φοιτητική εστία, στο ντουζ, στο γκαράζ του σπιτιού που σε λίγο θα μετατραπεί σε εργαστήριο. Νέοι, δημιουργικοί και παθιασμένοι, επιδίδονται σε ένα ατέλειωτο brainstorming και παρουσιάζουν ιδέες προκειμένου να καλύψουν κενά της αγοράς.

Στην περίπτωση των 23χρονων φοιτητών του τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του ΑΠΘ, τον Θωμά Μπίκια, τον Ρόνι Λέσι και την Αγγελική Παπαθανασίου, η ιδέα για το Tremor FreeMe προέκυψε μέσω ενός προβλήματος υγείας με το οποίο ο Θωμάς ερχόταν καθημερινά σε επαφή, το Πάρκινσον του παππού του.

Πρόκειται λοιπόν για μια συσκευή που θα φοριέται στο χέρι -σαν ρολόι- και θα σταματάει το τρέμουλο βοηθώντας τους ασθενείς με Πάρκινσον, Ιδιοπαθή τρόμο ή οποιαδήποτε άλλη μορφή τρόμου (τρέμουλο), να αποκτήσουν ξανά καθημερινότητα και αυτοπεποίθηση. Τη μείωση του τρόμου την επιτυγχάνει καταλαβαίνοντας ποιος μυς ενεργοποιείται ακούσια, λόγω της πάθησης, και ενεργοποιώντας τον αντίθετο, παρέχοντας έτσι μια «αντικίνηση» που σταθεροποιεί το χέρι.

«Ζώντας με τον παππού έβλεπα πόσες πρακτικές δυσκολίες αντιμετώπιζε καθημερινά και πόσο τον επηρέαζε και σε ψυχολογικό επίπεδο. Αυτό, σε συνδυασμό με τη συναναστροφή μας με το εργαστήριο Βιοιατρικής τεχνολογίας του ΑΠΘ οδήγησαν στην έρευνα ενός τρόπου ώστε να βοηθήσουμε αυτούς του ανθρώπους και να προσφέρουμε, εάν γίνεται, μια λύση πέρα από τα ακριβά και με έντονες παρενέργειες φάρμακα και εγχειρήσεις. Έτσι, σταδιάκα και ύστερα από την επιβεβαίωση από τον καθηγητή μας, κ. Χατζιλεοντιάδη, ότι κάτι τέτοιο μπορεί να δουλέψει, οδηγηθήκαμε στο Tremor FreeMe» εξηγεί ο Θωμάς στην Athens Voice.

Διαφήμιση

Η καινοτομία πάνω σε αυτό εντοπίζεται σε πολλά σημεία. Τα παιδιά προτείνουν μια ολοκληρωτική λύση στο πρόβλημα καθώς, πέρα από τη σταθεροποίηση του χεριού μέσω μιας συσκευής που θα είναι κομψή και δεν θα διακριτοποιεί τον ασθενή,

έχουν αναπτύξει και μια εφαρμογή που επικοινωνεί μαζί της. Μέσω της εφαρμογής κάθε συσκευή προσαρμόζεται στις ανάγκες του εκάστοτε ασθενή ξεχωριστά, μέσω μεθόδων τεχνητής νοημοσύνης, παρέχοντας εξατομικευμένη φροντίδα που αυξάνει το ποσοστό μείωσης του τρόμου. Πόσο εύκολο όμως είναι να αναπτυχθεί κάτι τέτοιο στην Ελλάδα;

Σύμφωνα με τον Θωμά, τα ελληνικά πανεπιστήμια παρέχουν πολύ υψηλό γνωστικό επίπεδο που σου επιτρέπει και να συλλάβεις και να υλοποιήσεις κάποια ιδέα. «Οι δυσκολίες όμως που υπάρχουν είναι πολλές, κυρίως προκύπτουν από οικονομικούς, συμβουλευτικούς, γραφειοκρατικούς παράγοντες, και τις συναντάς όταν φτάνεις στο σημείο να θες να βγάλεις την ιδέα σου στην αγορά. Δυστυχώς η οικονομία της Ελλάδας δεν διευκολύνει την κατάσταση, ωστόσο αυτό δεν πιστεύω ότι είναι απαγορευτικό καθώς όλα αντιμετωπίζονται δουλεύοντας πολλές ώρες και ζητώντας βοήθεια από τους κατάλληλους ανθρώπους».

Το ξεκίνημα, εκ των πραγμάτων, δεν είναι ποτέ εύκολο αλλά η αφοσίωση στο όραμα και το κίνητρο για δημιουργία είναι ένα καλό σημάδι ότι υπάρχει προοπτική. Άλλωστε η καθημερινότητα στην Ελλάδα, όπως είναι δομημένη το 2018, δείχνει ότι ακόμα και μέσα στην κρίση μια πρωτότυπη ιδέα μπορεί να βοηθήσει πολύ κόσμο αλλά και να εξελιχθεί σε επικερδή επιχείρηση. «Για μένα, σαν μηχανικός, το “επιχειρώ” σημαίνει ότι μια πολύ καλή ιδέα που σκέφτηκα και έφτιαξα μπορεί να φύγει από το εργαστήριο και να φτάσει σε σημείο να χρησιμοποιείται από πολλούς ανθρώπους. Κι αυτός είναι και ο στόχος για τη συσκευή που αναπτύσσουμε. Να μπορέσει δηλαδή να εξυπηρετήσει όσους περισσότερους την έχουν ανάγκη σε παγκόσμιο επίπεδο».

Και μην ξεχνάμε ότι μιλάμε για Πάρκινσον, ένα λεπτό θέμα όπως όλα τα προβλήματα υγείας εξάλλου, που κατά καιρούς έχει αποτελέσει ταμπού και επηρεάζει πολύ τους ασθενείς ψυχολογικά. «Κάποια συμπτώματα όπως π.χ. η δυσκολία στο βάδισμα ή στην ομιλία και το τρέμουλο στο χέρι είναι αυτά που κακώς αποξενώνουν τον μέσο άνθρωπο που δεν ξέρει από τι προέρχονται, από τον ασθενή» μας λέει ο Θωμάς.

Αυτή τη στιγμή η συσκευή βρίσκεται σε στάδιο εργαστηριακού πρωτοτύπου το οποίο έχει δοκιμαστεί σε ασθενείς σε νοσοκομεία στη Θεσσαλονίκη και έχει θετικά αποτελέσματα. Παράλληλα, συνεχίζεται η δουλειά για την ολοκλήρωση της τεχνολογίας και τη δημιουργία προϊόντος που θα μπορεί να φτάσει στον ασθενή το συντομότερο δυνατό. Η ομάδα συνεργάζεται με δύο γιατρούς σε νοσοκομεία στη Θεσσαλονίκη, ενώ έχει και την τεχνολογική υποστήριξη του εργαστήριου

Βιοϊατρικής Τεχνολογίας του ΑΠΘ.

Χάρη στον παππού, τα παιδιά κατέκτησαν την πρώτη θέση στο διαγωνισμό καινοτομίας Cosmote Hackathon 2018 και πρόσφατα επιλέχτηκαν στο OK!Thess, ένα πρόγραμμα επιχειρηματικής επιτάχυνσης στη Θεσσαλονίκη για εκπαίδευση και mentoring.

Πηγή: **briefingnews.gr**